RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 13 maart 1969

betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden op het gebied van de exploratie (opsporing en boring) van aardolie en aardgas (ex klasse 13 C.I.T.I.)

(69/82/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 54, leden 2 en 3, en artikel 63, leden 2 en 3,

Gelet op het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging (1), inzonderheid op titel IV D,

Gelet op het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van het vrij verrichten van diensten (2), inzonderheid op titel V C,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement (3),

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité (4),

Overwegende dat de Algemene Programma's voorschrijven dat de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden op het gebied van de exploratie (opsporing en boring) van aardolie en aardgas tussen het begin van de derde etappe en het einde van het tweede jaar van de derde etappe tot stand moeten zijn gekomen; dat onder deze werkzaamheden vallen de exploratie van aardolie- en aardgaslagen met alle daartoe geschikte middelen, het voor exploitatie geschikt maken van een laag voordat tot winning van aardolie en aardgas wordt overgegaan, alsmede het daartoe voorbereiden van het terrein;

Overwegende dat sedert de aanvaarding van de Algemene Programma's een eigen systematische indeling van industriële werkzaamheden voor de E.E.G. is opgesteld onder de benaming „Systematische" indeling der industrietakken in de Europese Gemeenschappen" (N.I.C.E.); dat deze indeling, waarin verwijzingen naar de nationale naamlijsten zijn opgenomen, met behoud van dezelfde decimale indeling beter aan de behoeften van de Lid-Staten van de Gemeenschap is aangepast dan de „Classification internationale type, par industrie, de toutes les branches d'activités économiques" (C.I.T.I.);

Overwegende dat de richtlijn van de Raad van 7 juli 1964, betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden op het gebied van de winning van delfstoffen (klassen 11 t/m 19 C.I.T.I.) (5), ten aanzien van aardolie en aardgas de bestaande beperkingen op het gebied van het opsporen en het boren slechts had opgeheven voor zover deze werkzaamheden door de exploitant van de produktieconcessie worden uitgevoerd; dat de onderhavige richtlijn van toepassing is op de houders van exploratievergunningen (opsporing en boring), enerzijds, en op de ondernemingen die voor rekening van de houder van een produktieconcessie of van een exploratievergunning (onder contract staande ondernemingen) dan wel voor eigen rekening exploratiewerkzaamheden bij de winning van aardolie en aardgas verrichten, anderzijds;

Overwegende dat het geografische toepassingsgebied van de onderhavige richtlijn samenvalt met dat van bovengenoemde richtlijn;

Overwegende dat de uitoefening van bepaalde beroepen (ingenieur, geoloog, geofysicus) in technisch opzicht zeer nauw verbonden kan zijn met de exploratie (opsporing en boring) van aardolie en aardgas; dat de liberalisatie van deze beroepen en de onderlinge erkenning van de desbetreffende diploma's en titels zullen worden geregeld bij speciale richtlijnen die alle technische beroepen omvatten;

Overwegende dat, overeenkomstig de bepalingen van het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging, de beperkingen inzake de bevoegdheid om zich bij beroeps- en bedrijfsorganisaties aan te sluiten, moeten worden opgeheven, voor zover de werkzaamheden van de betrokkene de uitoefening van deze bevoegdheid medebrengen;

Overwegende dat de positie van de werknemers in loondienst, die degene die de dienst verricht, vergezellen of voor rekening van deze laatste handelen, is geregeld bij de uit hoofde van de artikelen 48 en 49 van het Verdrag getroffen maatregelen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De Lid-Staten heffen ten behoeve van de in titel I van de Algemene Programma's voor de opheffing

(1) PB nr. 2 van 15. 1. 1962, blz. 36/62.
(2) PB nr. 2 van 15. 1. 1962, blz. 32/62.
(3) PB nr. 268 van 6. 11. 1967, blz. 3.
(4) PB nr. C 1 van 12. 1. 1968, blz. 8.
(5) PB nr. 117 van 23. 7. 1964, blz. 1871/64.

van de beperkingen van de vrijheid van vestiging en van het vrij verrichten van diensten genoemde natuurlijke personen en vennootschappen, hierna begunstigden genoemd, de in titel III van die programma's bedoelde beperkingen op, ten aanzien van de toegang tot en de uitoefening van de in artikel 2 genoemde werkzaamheden.

Artikel 2

1. De bepalingen van deze richtlijn zijn van toepassing op de anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden op het gebied van de exploratie (opsporing en boring) van aardolie en aardgas, die vermeld zijn in bijlage III van het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging, ex klasse 13.

Deze werkzaamheden komen overeen met die welke zijn opgesomd in groep 130 van de „Systematische indeling der industrietakken in de Europese Gemeenschappen" (N.I.C.E.), die rekening houdt met de bijzondere kenmerken van de structuur der Europese industrieën op het gebied van de winning van delfstoffen.

2. Deze werkzaamheden hebben ten doel de exploratie van aardolie- en aardgaslagen met alle daartoe geschikte middelen, de ontwikkeling van de lagen vóór de eigenlijke winning van aardolie en aardgas, en het voorbereiden van het terrein.

3. Deze werkzaamheden kunnen worden uitgeoefend:

— door ondernemingen die voor eigen rekening exploratiewerkzaamheden verrichten, indien zij geen houder van een produktieconcessie zijn, of

— door ondernemingen die voor rekening van anderen exploratiewerkzaamheden verrichten.

Artikel 3

1. De Lid-Staten heffen de beperkingen op welke met name:

a) de begunstigden verhinderen zich in het ontvangende land te vestigen of daar diensten te verrichten onder dezelfde voorwaarden en met gelijke rechten als de onderdanen van dat land;

b) voortvloeien uit een administratieve handelwijze die ten gevolge heeft dat op de begunstigden, in vergelijking tot de nationale onderdanen, een discriminerende behandeling wordt toegepast;

c) op grond van voorschriften of handelwijzen de begunstigden uitsluiten van de verlening van vergunningen of concessies, of hen aan beperkingen of voorwaarden onderwerpen welke alleen voor hen gelden;

d) de begunstigden uitsluiten van de uitoefening van werkzaamheden bij beroeps- en bedrijfsorganisaties.

2. Onder de op te heffen beperkingen komen in het bijzonder die voor, welke zijn vervat in de bepalingen die voor de begunstigden op de volgende wijze een verbod of een beperking inhouden van de vestiging of het verrichten van diensten:

a) *in België:*

door de verplichting in het bezit te zijn van een beroepskaart (artikel 1 van de wet van 19 februari 1965);

b) *in Frankrijk:*

door de verplichting in het bezit te zijn van een legitimatiebewijs als buitenlands handelaar (wetsbesluit van 12 november 1938, besluit van 2 februari 1939, wet van 8 oktober 1940);

c) *in Italië:*

door de verplichting, voor natuurlijke personen, de Italiaanse nationaliteit te bezitten en, voor vennootschappen, de maatschappelijke zetel in Italië te hebben, of door de voorwaarde van wederkerigheid, om concessies voor de exploratie (opsporing en boring) van koolwaterstoffen te verkrijgen (legge n. 613 van 21 juli 1967, legge n. 28 van het autonome gewest Trentino-Alto Adige van 21 november 1958, legge n. 45 van het autonome gewest Sardinië van 8 november 1968).

Artikel 4

De Lid-Staten verlenen aan diegenen van hun onderdanen die zich voor het verrichten van een van de in artikel 2 bedoelde werkzaamheden naar een andere Lid-Staat begeven, geen steun waardoor de voorwaarden voor vestiging kunnen worden vervalst.

Artikel 5

1. Indien een ontvangende Lid-Staat van zijn onderdanen voor de toegang tot een van de in artikel 2 bedoelde werkzaamheden een bewijs van betrouwbaarheid en het bewijs dat er voorheen geen faillissement heeft plaatsgehad, of slechts één van beide bewijzen eist, erkent deze Staat als voldoende bewijs voor de onderdanen der andere Lid-Staten het overleggen van een uittreksel uit het strafregister of, bij gebreke daarvan, een gelijkwaardig document, afgegeven door een bevoegde gerechtelijke of overheidsinstantie van het land van oorsprong of herkomst, waaruit blijkt dat aan deze eisen is voldaan.

2. Indien voor het feit dat er geen faillissement heeft plaatsgehad, door het land van oorsprong of herkomst geen zodanig document wordt afgegeven, kan dit worden vervangen door een door betrokkene onder ede afgelegde verklaring ten overstaan van een gerechtelijke of overheidsinstantie, een notaris of een bevoegde beroeps- of bedrijfsorganisatie in het land van oorsprong of herkomst.

3. De overeenkomstig de leden 1 en 2 afgegeven documenten mogen bij overlegging niet ouder zijn dan drie maanden.

4. De Lid-Staten wijzen binnen de in artikel 6 gestelde termijn de instanties en organisaties aan, die voor de afgifte van bovenbedoelde documenten bevoegd zijn, en stellen de overige Lid-Staten en de Commissie onverwijld daarvan in kennis.

5. Indien voor de verlening van een vergunning het bewijs van het bezit van technische bekwaamheden wordt geëist, neemt de ontvangende Lid-Staat de buiten zijn grondgebied verrichte werkzaamheden op dezelfde wijze in aanmerking als de op dit grondgebied verrichte werkzaamheden.

Wanneer in de ontvangende Lid-Staat de financiële draagkracht moet worden aangetoond, erkent deze Lid-Staat de door de banken van het land van oorsprong of herkomst afgegeven verklaringen als gelijkwaardig aan de op zijn eigen grondgebied afgegeven verklaringen.

Artikel 6

Binnen een termijn van zes maanden volgende op de kennisgeving van deze richtlijn treffen de Lid-Staten de nodige maatregelen voor het volgen van deze richtlijn; zij stellen de Commissie onverwijld daarvan in kennis.

Artikel 7

De Lid-Staten dragen zorg voor kennisgeving aan de Commissie van de tekst van de nationale bepalingen van wezenlijk belang, welke zij op het door deze richtlijn bestreken gebied vaststellen.

Artikel 8

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 13 maart 1969.

Voor de Raad
De Voorzitter
J. DUPONG